

Lluitem per l'escola en català

Catalunya és aquell país on cíclicament es repeteixen debats -alguns força absurds; d'altres molt interessants- sense entrar mai en cap concreció o en canvis estructurals. Sembla que només puguem debatre i discutir-nos d'anècdotes per tal que així tot continuï igual i res faci perillar les estructures actuals. I quan parlem de l'educació i de quina escola volem, ens trobem aquí mateix: molts sindicats i representants de docents, el mateix departament... només parlen d'anècdotes i així ningú no surt de la seva trinxera i tothom pot fer veure que és molt coherent.

Però és obvi que alguna cosa estem fent malament i que cal canviar-la amb urgència. L'escola catalana hauria de ser hereva dels qui ja fa cent anys innovaven i trencaven esquemes per tal que els nens i les nenes tinguessin la millor educació possible. Contràriament a això, avui dia tenim gent esgargamellant-se tot defensant un calendari surrealista o evitant parlar de la formació del personal. Alhora, el conseller somriu cínicament i respira alleujat, ja que els seus rivals han evitat que doni compte del fet que la immersió lingüística desaparegui dels nostres centres sense ni tan sols un reconeixement públic.

La llei de normalització lingüística de Catalunya -una llei aprovada per una gran majoria del Parlament català, però mai aplicada realment- sembla que té els dies comptats. La doble estratègia dels nacionalistes espanyols ha donat uns grans fruits. Per una banda, els jutges i els seus corifeus han decidit convertir-se en pedagogs tot imposant un percentatge sense cap mena de criteri. Per altra banda, els socialistes i *ciutadans del món* han anat predicant allò tan suat del plurilingüisme, el no mirar-se el melic, el català té una bona salut... i el més sorprenent, és que el Departament, i, pel que sembla, alguns partits polítics dits independentistes, s'ho han fet seu i treballen per imposar-ho.

Tancar la porta de la nostra aula i fer veure que no passa res, no pot ser cap solució. És per això que convido a fer vaga el dia 23 de març per defensar la nostra llengua, atacada per tots els nostres enemics i no defensada pels nostres governants. L'escola catalana es mereix debats d'alçada fets en català. No caiguem en trampes tan evidents i tinguem clars els objectius principals.